

det skal være en Militærbane, den skal af Grunde, der slet ikke vedkomme os, være lige saa nær og lige saa dyr som Hovedbanen, og der skal foretages mange Beføstninger baade ved Endestationerne i Slagelse og Næstved og ved Forbindelsen med Banen mellem Kjøge og Næstved, som aldeles ikke vedkomme Slagelse—Næstved Banen, men udelukkende motiveres ved militære Hensyn. Lad os derfor holde alle disse Spørgsmaal ude, og naar det ærede Medlem talte om den Fordringsfuldhed, som blev viist fra den Egns Side, idet den vil have bygget saa store Baner uden Tilskud, og ikke paa nogen Maade vil nøies med ringere, saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at det er, fordi vi ikke maa faae den billigere. Det er ikke vor Skyld, vi have aldrig krævet saa dyre Baner, vi ønskede tværtimod at være fri for alt det militære Uvæsen her i Landet, det ønskede vi lige saavel som Andre, men vi maa ikke faae nogen Bane, hvis vi ikke tage det med i Tilgift. Men allermindst havde jeg ventet at høre det fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, hvem vi kunne takke for de 6 store Kanoner og mange andre Millioners Udgifter til Militærvæsenet. Det ærede Medlem maa naturlig sige her paa samme Maade, som han lagde det med de 6 store Kanoner: Det er min Opgave, at vi faae Noget af det Bedste af hver Slags. Hvorfor skulle vi da ikke ogsaa her have Noget af det Bedste i sin Slags, selv om det kun gjælder en lille Stump Bane? Det maa det ærede Medlem sige, selv om det kostede mangfoldige Millioner. Saaledes har det ærede Medlem ofte talt.

Saa ankede det ærede Medlem ogsaa over, at Retningen ikke er bestemt i Lovforslaget. Jeg var ved 1ste Behandling af Sagen, da jeg jo var den Æneste, der kom ind paa selve Spørgsmaalet, ogsaa opmærksom paa dette Punkt, og jeg tillod mig den Gang at rette Spørgsmaal til den meget ærede Indenrigsminister om, hvad Mening den var dermed, og hvilken Retning der mentes, og den ærede Minister gav et meget tydeligt Svar i saa Henseende, hvilket foreligger trykt i Rigsdagstidenden fra 1ste Behandling, og som der ikke kan være Tvivl om, at den ærede Minister anser for bindende for sig. Altsaa, det gik ud paa, at Jernbanen vilde blive ført i en Retning, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds i sit Vædringsforslag ingenlunde har bestemt nøiagtig, men meget ufuldstændig. Banen vil blive ført over Flakkebjerg til Dalmoje og videre over Hyllested, Haarslev, over Veien mellem Arløse og Svisslemark, Hylinge,

Ballensved eller Jodby — det var mindre afgjort endnu — og derfra nord om Herlufsholm til Næstved. Det er saa fuldstændig en Betegnelse af Baneretningen, der er fremkommet fra den ærede Ministers Side, som man kan ønske sig; det staar ganske sikkert ikke i Lovforslaget, og det af Grunde, som man let kunde faae at vide, dersom man vilde henvende sig til Medlemmer af Landstinget. Thi i det andet Thing har man ikke ønsket nogen nøiagtigere Betegnelse optaget i Loven, eftersom der endnu refterede nogle enkelte Undersøgelser navnlig i den østligere Del af Linien, og man hørte ogsaa, at der var et Par Punkter, som ikke vare fuldstændig nøiagtig afgjorte. Forstjellen er i imidlertid saa ringe og berører slet ikke de Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, og disse Punkter ere ligesaa ufuldstændig bestemte i det ærede Medlems Forslag. Det Forslag, som det ærede Medlem stillede om en Linie over Dalmoje, aabner mange Muligheder, som det ærede Medlem maatte vilde have sig meget fræbdt, dersom han fik dem fremstillet. Den Tillid har jeg til et saadant Udjagn af den ærede Minister, og den Tillid tror jeg, man ogsaa kan have, og den Tillid have vi viist under Finantslovens Behandling paa mange Punkter, at vi have til den ærede Regering, at naar den udtaler sig i en eller anden Retning og siger, den har forstaaet den og den Sag saaledes, og saaledes vil den handle, hvis en eller anden Bevilling gives, saa stole vi paa den; men det involverer ikke en almindelig politisk-konstitutionel Tillid til Regeringen. Her er kun Tale ligefrem om en personlig Tillid, Mand og Mand imellem. Men nu undrer det mig i høi Grad, at det ærede Medlem, som egentlig netop foreslaar samme Linie, skjøndt uden en saa nøiagtig Betegnelse, som Ministeren har foreslaaet, nemlig Linien over Dalmoje, thi det er det afgjørende Punkt, at dette ærede Medlem vil tale om, at den foreslaaede Bane er en Koubane af de to store Byer Næstved og Slagelse mod Skjelsfjor. Jeg tror, det ærede Medlem slet ikke kjennder Ansværelserne og Stemningen i den Egn, han taler om. Det ærede Medlem dvæler endnu ved et gammelt Projekt, af hvilket der kom en Gjenganger i den Adresse, som det ærede Medlem omtalte, et gammelt Projekt om en lige Linie, en Stikmilitærbane mellem Slagelse og Næstved, der omtrent ikke vilde komme nogen Del af Egnen til Gode, og desuden en Linie fra Joglebjerg til Skjelsfjor. Det ærede Medlem troede, det vilde være en Linie, som vilde tjene Skjelsfjor bedst, som vilde tjene Egnen bedst, og i det Hele taget tilfreds-